

**Miljø- og
Fødevarerministeriet**
Departementet

Natur og Klimatilpasning
J.nr. 2018-9780
Ref. lim/niher
Den 17. september 2018

Forslag

til

Lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og straffeloven

(Kommunal adgang til at begrænse sejlads med visse hurtigsejlende fartøjer ved udlagte badeområder, strafskærping for visse overtrædelser af CITES-regler og udvidet bemyndigelse til at fastsætte regler om hold af hjemmehørende rovfugle og ugler)

§ 1

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1122 af 3. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 29, stk. 1, indsættes efter stk. 2 som nye stykker:
»Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan vedtage forskrifter, hvorefter ikkeerhvervsmæssig sejlads på havet med visse hurtigsejlende fartøjer forbydes helt eller delvis i badesæsonen ved områder, som i en kommuneplan er udlagt til badeformål.
Stk. 4. Kommunalbestyrelsen offentliggør vedtagne forskrifter efter stk. 3. Offentliggørelsen kan ske udelukkende digitalt.
Stk. 5. Miljø- og fødevarerministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens adgang til at vedtage forskrifter efter stk. 3, herunder om disses indhold, inddragelse af offentligheden m.v. og evt. skiltning m.v.«
Stk. 3 bliver herefter stk. 6.
2. I § 29, stk. 3, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1, 2 og 5«.
3. I § 89, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »bestemmelser i reglerne«: »eller forskrifter omfattet af § 29, stk. 3,«.
4. I § 89, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:
»For overtrædelse af bestemmelser i EU's forordning om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed og de hertil knyttede kommissionsforordninger kan det dog under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 2, fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år.«

§ 2

I lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 270 af 12. april 2018, som ændret ved § 4 i lov nr. 720 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 6, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »vildt,«: »herunder rovfugle og ugler,«.

§ 3

I straffeloven, jf. bekendtgørelse nr. 977 af 9. august 2017 af straffeloven, som senest ændret ved lov nr. 718 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 196 indsættes:

»§ 196 a. Med fængsel indtil 6 år straffes den, som under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af lovgivningen om handel med vilde dyr og planter. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor overtrædelsen er af systematisk eller organiseret karakter, og

- 1) der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller
- 2) overtrædelsen har haft et betydeligt omfang.«

§ 4

Loven træder i kraft den 1. marts 2019.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Naturbeskyttelsesloven

2.1.1. Begrænsning af sejlads med visse hurtigsejlende fartøjer

2.1.1.1. Gældende ret

2.1.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

2.1.1.3. Den foreslåede ordning

2.1.2. Forhøjelse af strammerammen for visse forbrydelser med udryddelsestruede vilde dyr og planter samt dele og produkter heraf

- 2.1.2.1 *Gældende ret*
 - 2.1.2.2 *Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser*
 - 2.1.2.3 *Den foreslåede ordning*
 - 2.2. *Jagt- og vildtforvaltningsloven*
 - 2.2.1 *Hold af hjemmehørende rovugle og ugle*
 - 2.2.1.1 *Gældende ret*
 - 2.2.1.2 *Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser*
 - 2.2.1.3 *Den foreslåede ordning*
 - 2.3. *Straffeloven*
 - 2.3.1 *Handel med truede arter og produkter af truede arter under særligt skærpende omstændigheder*
 - 2.3.1.1 *Gældende ret*
 - 2.3.1.2 *Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser*
 - 2.3.1.3 *Den foreslåede ordning*
 - 3. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
 - 5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
 - 6. *Miljømæssige konsekvenser*
 - 7. *Forholdet til EU-retten*
 - 8. *Hørte myndigheder og organisationer*
 - 9. *Sammenfattende skema*
1. *Indledning*

Med dette lovforslag ønsker regeringen at gennemføre tre forskellige initiativer:

For det første er der tale om opfølgning på en beretning fra Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg over beslutningsforslag B 42 fremsat i Folketingsåret 2017/2018 af Dansk Folkeparti, hvorefter et enigt udvalg opfordrer regeringen til at fremsætte et lovforslag, der giver kommunalbestyrelser mulighed for at begrænse sejlads med bl.a. vandscootere, jetski og lignende hurtigtgående fartøjer.

Lovændringen supplerer de muligheder, som politikredsene - i samarbejde med kommunalbestyrelsen - i dag har i medfør af ordensbekendtgørelsen for at regulere sejlads med vandscootere, speedbåde m.m. Med forslaget kan kommunalbestyrelsen på eget initiativ, fastsætte lokale forskrifter om forbud mod sejlads for at varetage hensyn til bl.a. badegæsterne ved strande i badesæsonen, dvs. på de tidspunkter, hvor der erfaringsmæssigt er mange badende og besøgende. Kommunalbestyrelsen kan dermed tilgodese befolkningens friluftsliv og mulighed for at opholde sig på og bade fra strande i den fastsatte periode af året.

Det foreslås derfor, at kommunalbestyrelsen får beføjelse til at vedtage forskrifter om begrænsning af ikke-erhvervs-mæssig sejlads på havet med visse hurtigsejlende fartøjer i badesæsonen ved områder udlagt til badeformål. Forslaget til ændring af naturbeskyttelsesloven skal supplere den række af initiativer i den såkaldte "vandscooterpakke", der er foretaget af lovgivning på Erhvervsministeriets og Justitsministeriets område med det formål at skærpe kravene til sejlads med vandscootere m.v. Skærpelserne sker som følge af en ulykke i Københavns Havn i 2017, hvor to amerikanske udvekslingsstuderende afgik ved døden efter at være blevet påsejlet af en vandscooter. Der er blandt andet indført krav om speedbådsførerbevis, vandscooterbevis og om obligatorisk ansvarsforsikring.

For det andet følger lovforslaget op på en politisk aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti forud for Folketingets vedtagelse af forslaget til Finanslov 2018 gennemføres med det formål at skærpe straffen for visse forbrydelser relateret til handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter samt dele og produkter heraf.

Strafskærpelserne skal foretages i såvel naturbeskyttelsesloven som i straffeloven og kommer til at finde anvendelse ved overtrædelse af reglerne om handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter samt dele og produkter heraf og produkter af truede arter, dvs. overtrædelser, der fremgår af bekendtgørelsen om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES), som pt. er bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016.

Med lovforslaget lægges der op til, at miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler, hvorefter strafferammen for sådanne overtrædelser kan fastsættes til fængsel i indtil 2 år. Strafskærpelsen tænkes primært at finde anvendelse i tilfælde, hvor forbrydelsen er af systematisk eller organiseret karakter, og hvor der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller hvor et større antal overtrædelser er begået.

Med lovforslaget foreslås det endvidere at indsætte en bestemmelse i straffeloven hvorefter handel med truede arter samt dele og produkter af truede arter under særligt skærpende omstændigheder kan straffes med fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor der er tale om salg til et større antal personer eller mod betydeligt vederlag eller som led i international, organiseret kriminalitet.

Endvidere vil en bestemmelse i straffeloven kunne anvendes i tilfælde, hvor en overtrædelse af reglerne skønnes at være af så grov karakter, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for miljølovgivningen, og hvor karakteren af den begåede forbrydelse desuden kan tilsige, at der idømmes en fængselsstraf på op til 6 års fængsel. En skærpelse af straffen for handel med truede arter og produkter af truede arter vil også være i overensstemmelse med det generelle samfundsmæssige syn på miljøkriminalitet, herunder at det er vigtigt at bevare og beskytte naturen, miljøet og dyrelivet. I den forbindelse bemærkes, at ulovlig handel med truede arter og produkter af truede arter kan have langsigtede og alvorlige konsekvenser for naturen, miljøet og dyrelivet.

For det tredje ønsker regeringen, at der skabes hjemmel til, at det i visse situationer bliver muligt at etablere hold af hjemmehørende rovfugle og ugler. I forlængelse af den nye adgang til at udøve jagt ved brug af rovfugle, der blev indført med en ændring af jagt og vildtforvaltningsloven i 2017, jf. lov nr. 1553 af 19. december 2017, ønsker regeringen at give mulighed for, at der i to nærmere bestemte tilfælde skal kunne etableres nye hold af hjemmehørende rovfugle.

Det foreslås derfor, at miljø- og fødevarerministeren i jagt- og vildtforvaltningsloven bemyndiges til at fastsætte regler om hold af hjemmehørende rovfugle og ugler, der undtager godkendte, private,

zoologiske anlæg fra reglerne i Miljø- og Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 848 af 27. juni 2016 om hold af fugle i fangenskab og dermed ligestiller dem med offentligt støttede eller ejede zoologiske anlæg.

Det foreslås endvidere, at miljø- og fødevarerministeren skal kunne fastsætte regler, der giver falkonerer, dvs. personer, der lovligt holder en eller flere rovfugle og ved træning har opnået den fornødne kontrol over dem, mulighed for at etablere nye hold af hjemmehørende rovfugle. Endelig ønskes mulighed for at forenkle de gældende regler med henblik på at muliggøre en hurtigere og mere smidig sagsbehandling.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1 Naturbeskyttelsesloven

Begrænsning af sejlads med visse hurtigsejlende fartøjer

2.1.1.1 Gældende ret

Sejlads med hurtigsejlende fartøjer som vandscootere, jetski og speedbåde på havet, dvs. ud for kysten f.eks. ved badestrande er reguleret i flere lovgivninger.

I Miljø- og Fødevarerministeriets lovgivning er der i naturbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1122 af 3. september 2018, i § 29 en bemyndigelse til, at miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler, hvorefter ikkeerhvervsmæssig sejlads og anden færdsel på søterritoriet forbydes helt eller delvis. Sådanne regler er fastsat i Miljø- og Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 23 af 6. januar 2012 om regulering af ikke-erhvervsmæssig sejlads på søterritoriet med vandscootere m.v.

Efter bekendtgørelsen er sejlads med vandscootere og lignende forbudt i internationale naturbeskyttelsesområder, der er udpeget i henhold til lov om miljømål m.v. for internationale naturbeskyttelsesområder (Miljømålsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 26. januar 2017), i vildtreservater, der er oprettet i henhold til lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 270 af 12. april 2018 og på fredede arealer på søterritoriet og fiskeriterritoriet oprettet i henhold til naturbeskyttelsesloven, herunder ved bekendtgørelser. Uden for disse områder er sejlads med vandscootere og lignende forbudt inden for 300 meter fra kystlinjen. Medmindre andet følger af anden regulering, er det dog tilladt at sætte fartøjet i vandet fra kysten eller fra havne. I denne 300 meterzone er det alene tilladt at transportere sig vinkelret ud fra kysten med en hastighed på maksimalt 5 knob.

Der er ikke i bekendtgørelsen fastsat generelle regler om sejlads med speedbåde og lignende, men i vildtreservater, der oprettes ved en bekendtgørelse udstedt i medfør af lov om jagt og vildtforvaltning eller ved en bekendtgørelse om fredning på søterritoriet med hjemmel i naturbeskyttelsesloven kan der være fastsat begrænsninger for sejlads.

Kommunalbestyrelsen påser overholdelsen af naturbeskyttelsesloven og af de regler, der er udstedt efter loven, jf. § 73, og skal som tilsynsmyndigheden foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning.

Det følger af lovens § 89, stk. 3, at der i regler, der udstedes efter loven, kan fastsættes straf af bøde (eller under skærpende omstændigheder fængsel) for overtrædelse af bestemmelser i reglerne. Der er således fastsat regler om straf i form af bøde for overtrædelse af regler i vandscooterbekendtgørelsen.

Der er ikke sikker hjemmel i naturbeskyttelsesloven til at fastsætte bestemmelser for overtrædelse af lokale forskrifter, der er fastsat af kommunalbestyrelsen.

På Justitsministeriets område kan politiet, jf. § 14, stk. 3, i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005 om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv., samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger (Ordensbekendtgørelsen) efter forhandling med kommunalbestyrelsen ved skiltning eller på lignende tydelig måde fastsætte regler for sejlads med motorbåde og for brætsejlds inden for en nærmere angivet kortere afstand fra kyststrækninger, for så vidt det må anses for påkrævet for at forebygge hindringer eller ulemper for anden sejlads eller for badning eller for at forebygge unødigt støj, der er til ulempe for andre.

For sejlads med speedbåde og lignende har 8 politikredse fastsat lokale regler om sejlads langs kyststrækninger, herunder regler om sejlads med motorbåde eller motordrevet fartøj, der enten forbyder sejlads i nærmere bestemte områder eller fastsætter hastighedsbegrænsninger. Alle 8 politikredse har fastsat lokale regler om, at sejlads med motorbåde, herunder speedbåde, ikke må være til hinder, ulempe eller fare for anden sejlads eller badende eller medføre unødigt støj til ulempe for andre.

Derudover har Rigspolitiet som led i udmøntningen af Vandscooterpakken anmodet samtlige politikredse om at opdatere de lokalt fastsatte ordensreglementer i forhold til sejlads med vandscootere mv. Udarbejdelsen af de lokale reglementer vil ske under inddragelse af de lokale myndigheder, således at der ved udarbejdelsen tages højde for de hensyn, den enkelte kommune måtte finde nødvendige.

På Transport-, Bygnings- og Boligministeriets område kan ministeren efter lov om havne, jf. lovbekendtgørelse nr. 457 af 23. maj 2012, fastsætte nærmere regler om overholdelse af orden i danske havne. Hvad angår sejlads med vandscootere og lignende er der udstedt bekendtgørelser om standardordensreglementer for henholdsvis lystbådehavne og mindre fiskerihavne og for erhvervshavne.

Begge bekendtgørelser indeholder bestemmelser om blandt andet overholdelse af lokalt fastsatte hastighedsbegrænsninger for sejlads i almindelighed, og begge indeholder et forbud mod sejlads med vandscootere og lignende, medmindre der forud er indhentet tilladelse fra havnemyndigheden.

2.1.1.2 Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Baggrunden for forslaget om, at kommunalbestyrelsen på eget initiativ skal kunne fastsætte kommunale forskrifter om sejlads med vandscootere, visse speedbåde m.v. ved udpegede badestrande, er et ønske om at supplere de skærpede af lovgivningen, regeringen allerede har foretaget i regi af vandscooterpakken efter en ulykke med dødelig udgang i Københavns Havn i 2017. Der er blandt andet indført krav om speedbådsførerbevis, vandscooterbevis og om obligatorisk ansvarsforsikring.

Det følger af formålsbestemmelsen i § 1 i lov om naturbeskyttelse, at loven særligt tilsigter bl.a. at give befolkningen adgang til at færdes og opholde sig i naturen samt at forbedre mulighederne for friluftslivet. Den foreslåede bestemmelse, der bemyndiger miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om begrænsning af sejlads ved områder udlagt til badeformål, er i overensstemmelse med dette formål.

Med den eksisterende regulering i ”ordensbekendtgørelsens” § 14, stk. 3, er der allerede et retligt grundlag for at sikre sikkerheden for sejlene og badende, idet politiet efter forhandling med kommunalbestyrelsen kan begrænse eller bl.a. sejlads med bl.a. vandscootere inden for en nærmere angivet kortere afstand fra kyststrækninger, hvis det må anses for påkrævet.

På naturbeskyttelseslovens område er det kommunalbestyrelsen, der i de fleste tilfælde er den kompetente miljømyndighed, herunder som tilsynsmyndighed. Efter gældende regler i naturbeskyttelsesloven har kommunalbestyrelsen eksempelvis myndighedsbeføjelser efter reglerne om offentlighedens adgang til at færdes og opholde sig i naturen, herunder på strande. Efter § 11 a, nr. 8 i lov om planlægning kan kommunalbestyrelsen fastsætte retningslinjer i kommuneplanen om planlægning for beliggenheden af arealer til fritidsformål, herunder kolonihaveområder og andre rekreative områder og for anvendelsen af vandløb, søer og kystvande, og kommunalbestyrelsen fører efter bekendtgørelse om badevand og badeområder, jf. bekendtgørelse nr. 1317 af 19. november 2015, tilsyn med badevandskvaliteten ved badeområder, dvs. områder, der er udlagt til badeformål i kommuneplanen, samt øvrige områder, hvor der findes badevand.

Som et supplement til de muligheder, kommunalbestyrelsen allerede har i dag, findes det hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen, der som miljø- og tilsynsmyndighed kender de lokale forhold godt, får kompetence til selv at fastsætte lokale forskrifter for sejlads med hurtigsejlende fartøjer som vandscootere, jetski og visse speedbåde i badesæsonen ved områder, der er udlagt til badeformål i kommuneplanen, og som erfaringsmæssigt er meget benyttet rekreativt af offentligheden.

Derimod vurderes der ikke at være behov for at fastsætte regler med hjemmel i naturbeskyttelsesloven om sejlads i havne, da der allerede i dag i Transport-, Bygnings- og Boligministeriets lovgivning er fastsat generelle regler om hastigheder ved sejlads i havne. Da kommunerne endvidere - via havnebestyrelserne – efter ministeriets opfattelse allerede har de tilstrækkelige regulatoriske muligheder i forhold til motoriseret sejlads i havne, er der ikke grundlag for en ændring af reglerne på havneområdet.

Det bemærkes i øvrigt, at en kommunalbestyrelse næppe i praksis vil finde det hensigtsmæssigt at forbyde sejlads med speedbåde i en havn, hvor speedbåde ligesom andre fartøjer ofte vil have deres kajplads/hjemsted og dermed udgør en del af havnens indtægtsgrundlag. Hertil kommer endelig, at regulering af færdsel med speedbåd i havne ikke umiddelbart ses at være velegnet at indarbejde i naturbeskyttelsesloven.

2.1.1.3 *Den foreslåede ordning*

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 1, at kommunalbestyrelsen får hjemmel til at fastsætte lokale forskrifter, hvorefter kommunalbestyrelsen i badesæsonen kan forbyde ikkeerhvervs mæssig sejlads på havet med vandscootere og speedbåde m.v. ved områder, som i en kommuneplan er udlagt til badeformål, og hvor der i badesæsonen erfaringsmæssigt er mange badende, kano- og kajakroere eller andre småfartøjer ved det pågældende badeområde. Sådanne forskrifter skal offentliggøres, hvilket kan ske udelukkende digitalt.

Det foreslås endvidere, at miljø- og fødevarerministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for kommunalbestyrelsens adgang til at vedtage sådanne forskrifter.

De regler, som miljø- og fødevarerministeren forventer at fastsætte efter den foreslåede § 29, stk. 5, vil bl.a. indeholde regler om forskrifternes indhold, herunder om afgrænsning af reglerens mulige

anvendelsesområde, om forudgående inddragelse af politiet og offentligheden, og om evt. skiltning m.v.

Der forventes bl.a. fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen skal inddrage politiet, inden beslutningen om udstedelse af en forskrift med sejladsforbud træffes. Denne høring skal sikre, at der etableres en dialog mellem de to myndigheder med henblik på at undgå en u hensigtsmæssig dobbeltregulering på området.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 1.

Forslaget giver således hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at visse speedbåde og vandscootere m.v. af hensyn til de badende og det øvrige friluftsliv til søs ikke længere skal kunne sejle ud gennem 300 meter-zonen fra steder på kysten, der i kommuneplanen er udlagt til badeområde. Ifølge vandscooterbekendtgørelsen er sejlads med vandscootere m.v. ud gennem 300 meter-zonen tilladt, mens sejlads med speedbåde m.v., slet ikke er reguleret.

Det vil være op til kommunalbestyrelsen at vurdere, hvor der af hensyn til friluftslivet og badendes sikkerhed m.v. er behov for et sådant forbud, f.eks. fordi der erfaringsmæssigt i badesæsonen er mange badende eller f.eks. mange kano- og kajakroere eller andre småfartøjer ved det pågældende badeområde. Det forudsættes, at kommunalbestyrelsen alene fastsætter lokale forskrifter for så vidt angår områder, hvor det ud fra en konkret vurdering af forholdene ved det pågældende badeområde vurderes nødvendigt.

Det foreslås endelig med lovforslagets § 1, nr. 3, at overtrædelse af lokale forskrifter kan strafbelægges.

2.1.2 Forhøjelse af strammerammen for visse forbrydelser med udryddelsestruede vilde dyr og planter samt dele og produkter af truede arter

2.1.2.1 Gældende ret

Den gældende bestemmelse i § 89, stk. 3, i naturbeskyttelsesloven indebærer, at der i regler, der udstedes efter loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller for overtrædelse af bestemmelser i forordninger omfattet af § 71, stk. 3. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år, hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på de interesser, som loven tilsigter at beskytte, eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

CITES (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) er en international konvention til kontrol af handlen, herunder over landegrænser, med vilde dyr og planter. I praksis betyder det, at det kræver særlige tilladelser eller i visse tilfælde er helt forbudt at handle med visse dyr og planter - levende såvel som døde og produkter fremstillet af deres skind, fjer og tænder m.m.

I Danmark er CITES-bestemmelserne gennemført via en fælles EU-lovgivning, som består af flere forordninger: Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996, Kommissionens forordning (EF) Nr.865/2006 af 4. maj 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed - med senere ændringer og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) Nr. 792/2012 af 23. august 2012 om fastsættelse af regler for udformningen af tilladelser, certifikater og andre dokumenter, der er omhandlet i Rådets

forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed og om ændring af forordning (EF) nr. 865/2006 - med senere ændringer.

På en række områder er forordningerne mere vidtgående end de grundlæggende CITES-bestemmelser. Eksempelvis kræves tilladelse til visse indenlandske transaktioner. Endvidere er flere arter omfattet af EU reglerne, idet EU's lister omfatter flere dyre- og plantearter end konventionens lister.

Overtrædelse af CITES-regler (Washingtonkonventionen/CITES) ved ulovlig handel med truede dyr og planter samt dele og produkter heraf er i dag strafbelagt og fremgår p.t af Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i naturbeskyttelseslovens § 30, stk. 1.

Bekendtgørelsen fastsætter supplerende regler vedrørende handel og ind- og udførsel af dyr og planter, der er omfattet af Rådets forordning og de hertil knyttede til enhver tid gældende kommissionsforordninger.

Bekendtgørelsen fastsætter krav til bl.a. procedurer og dokumentation i forbindelse med handel og forsendelse m.v. af de omfattede truede dyr og planter og produkter heraf.

Miljøstyrelsen henholdsvis Landbrugsstyrelsen påser overholdelsen af reglerne forordningerne for så vidt angår enheder af dyr og ikke-levende planter og plantedele henholdsvis enheder af levende planter og plantedele.

Bekendtgørelsens § 10 indeholder regler om straf for overtrædelse af CITES-forordningen og de tilknyttede kommissionsforordninger. Det fremgår af bekendtgørelsen, at overtrædelse af nærmere anførte regler i forordningerne og bekendtgørelsen samt afgivelse af urigtige oplysninger og anvendelse af forfalskede dokumenter m.v. straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og der f.eks. er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk gevinst.

2.1..2.2 Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Der er både i EU og globalt et øget fokus på ulovlig handel med truede dyr og planter. FN's Generalforsamling har den 30. juli 2015 vedtaget resolution 69/314 om bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter, og FN's Miljøforsamling har i 2014 og 2016 vedtaget resolutionerne 1/3 og 2/14, hvor medlemslandene opfordres til at bekæmpe ulovlig handel med vilde dyr og planter.

EU-Kommissionen har udgivet en meddelelse af 26. februar 2016 om EU's handlingsplan mod ulovlig handel med vilde dyr og planter. Handlingsplanen udmøntes i et bilag med tre overordnede indsatsområder fordelt på 32 handlingspunkter, hvor aktører, resultater og deadline beskrives. Der lægges bilaget til handlingsplanen bl.a. op til at fokusere på en mere effektiv udnyttelse af allerede eksisterende EU-lovgivning og -politik, en styrkelse af synergier samt en mere holistisk tilgang. Desuden skal der ske samarbejde mellem relevante EU-instanser (herunder Europol og Eurojust) og med globale organisationer og diverse interessenter. Derudover er der fokus både på oprindelseslande og aftagerlande.

Handlingsplanen indeholder også en anbefaling om, at strafferammen for ulovlig handel med truede dyr og planter bør være mindst 4 år.

Rådets konklusioner om EU's handlingsplan mod ulovlig handel med vilde dyr og planter blev vedtaget af Rådet den 20. juni 2016. Rådskonklusionerne har til formål at støtte EU-handlingsplanen.

Ulovlig handel sker oftest mellem to eller flere lande. I EU drejer det sig især om ulovlig handel med sjældne og dyre hobbydyr som for eksempel papegøjer og krybdyr eller konsumvarer som caviar og ål.

Som eksempler på sager af denne type kan nævnes:

Europæiske ål er kritisk truede og bestanden er kun 10 % af, hvad den var i 1960'erne. Al indførsel og udførsel fra og til EU er derfor forbudt. Levende glasål (de meget unge ål) kan handles til omkring 10.000 kr./kg, og den ulovlige handel sker typisk fra de lande, som stadig lovligt fanger glasål (Frankrig, Spanien, Storbritannien og Portugal) og til Østasien, især Kina og Hongkong. Andre lande er eller kan være transitlande for denne organiserede, ulovlige handel. I 2011-2012 førte en spansk operation til en konfiskation af 1500 kg glasål til en værdi af over 1,6 mio. euro og til arrestation af 14 personer. Smuglernetværket omfattede Belgien, Bulgarien, Portugal, Rumænien og Spanien.

Frankrig har i 2015-2016 optrævlet et illegalt netværk, der handlede glasål for 800.000 euro.

I Danmark har kun enkelte af de skete overtrædelser ført til store bøder. I Danmark blev en person i 2014 tildelt en bøde på 650.000 kr. og konfiskation af 31 papegøjer, 11 papegøje-æg og af et udbytte på 213.000 kr. To af hans ansatte fik i transit i Tyskland konfiskeret to papegøjer på vej fra Thailand til Danmark. Det var i sagen ikke muligt at påvise, om der var tale om organiseret kriminalitet.

I Danmark straffes omkring 100-150 overtrædelser om året. Sagerne afgøres sædvanligvis med en advarsel eller ved vedtagelse af et bødeforelæg samt konfiskation. Størsteparten af overtrædelserne sker på grund af for eksempel turisternes ukendskab til reglerne og bærer ikke præg af at være organiserede. Det er ikke denne type overtrædelser, der kan overvejes i forhold til en højere strafferamme.

Til sammenligning er strafferammen i Finland 7 år, Norge 6 år, i Sverige 4 år og i Tyskland 3-5 år afhængigt af, om der er tale om mindre truede arter eller de mest truede arter. Ved at have en meget lav strafferamme for denne type kriminalitet er der risiko for, at Danmark kan blive hjemsted for ulovlig handel med truede dyr og planter i EU.

På den baggrund blev der i forbindelse med udarbejdelsen af finansloven for 2018 indgået aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti om, at strafferammen for handel med truede arter eller produkter af truede arter skal forhøjes og dermed tilpasses strafferammerne i en række andre europæiske lande. For at sikre den fornødne sammenhæng mellem strafferammerne i henholdsvis naturbeskyttelsesloven og straffeloven foreslås det, at strafferammen i naturbeskyttelsesloven forhøjes fra fængsel i 1 år til fængsel i 2 år.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

2.1.2.3 Den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 4, at miljø- og fødevarerministeren bemyndiges til at fastsætte regler, hvorefter strafferammen kan fastsættes til fængsel i indtil 2 år for overtrædelse af reglerne om handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter samt dele og produkter heraf (Washingtonkonventionen/CITES). Det vil som hidtil, hvor en skærpet straf kan komme på tale, forudsætte, at overtrædelserne er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og at der ved

overtrædelsen er voldt skade på de interesser, loven varetager, eller forvoldt fare herfor, eller at der er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel.

Forhøjelsen indebærer sammenholdt med indførelsen af en selvstændig bestemmelse i straffeloven, at overtrædelse af reglerne om handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter samt dele og produkter heraf bringes på niveau med strafferammen for tilsvarende overtrædelser i en række andre europæiske lande, således at Danmark ikke risikerer at blive transitland for denne handel som følge af et lavt straffeniveau og ringe risiko for at blive afsløret for mere organiseret kriminalitet.

Forslaget indebærer, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler, hvorefter strafferammen i naturbeskyttelsesloven forhøjes fra 1 års fængsel til 2 års fængsel.

Det vil som hidtil, hvor en skærpet straf kan komme på tale, forudsætte, at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og at der ved overtrædelsen er voldt skade på de interesser, loven varetager eller forvoldt fare herfor, eller at der er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel.

2.2 Jagt og vildtforvaltningsloven

2.2.1 Hold af hjemmehørende rovfugle og ugler

2.2.1.1 Gældende ret

Reglerne om hold af rovfugle og ugler fremgår af Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 848 af 27. juni 2016 om hold af fugle i fangenskab ("fugleholds bekendtgørelsen"). Bekendtgørelsen er udstedt i medfør af § 6, stk. 1 og 2, i lov om jagt og vildtforvaltning og § 30, stk. 1, i naturbeskyttelsesloven. Jagt og vildtforvaltningsloven regulerer alene arter, der er naturligt forekommende i den danske natur.

Det følger af § 3 i fugleholds bekendtgørelsen, at rovfugle og ugler og hybrider heraf af de arter, som fremgår af bilag 1 til bekendtgørelsen, ikke må holdes i fangenskab, og at Miljøstyrelsen i særlige tilfælde kan gøre undtagelse herfra. Bilag 1 til bekendtgørelsen omfatter blandt andet de rovfugle, der anses for at være hjemmehørende i Danmark, som f.eks. forskellige arter af høge, falke og ørne.

Formålet var dengang, at hold af bilag 1-fugle over tid skulle udfases helt, hvilket blandt andet blev begrundet med, at hold af hjemmehørende rovfugle medfører risiko for ulovlig indfangning af disse rovfugle i naturen (faunakriminalitet) og medfører risiko for, at undslupne rovfugle parrer sig med vilde rovfugle (faunaforurening). Den administrative hovedregel har derfor siden da været, at der ikke gives dispensation til nye hold af rovfugle og ugler opført på bilag 1 til bekendtgørelsen, og det gælder både private zoologiske anlæg og privatpersoner som f.eks. falkonerer.

Miljøstyrelsen kan kun meddele dispensation, hvis styrelsen finder det godtgjort, at fuglene er opdrættet i fangenskab i mindst 2. generation. Det følger af fugleholds bekendtgørelsen, at en fugl anses for opdrættet i fangenskab i mindst 2. generation, når såvel fuglen som begge forældre-fugle er æglagt og opvokset i fangenskab. Fuglene skal bl.a. være mærkede, og der kan udtages prøver af fuglene.

Efter de gældende regler skal der i den enkelte sag konkret tages stilling til, om der på baggrund af en ansøgning kan gives dispensation til et nyt hold af de hjemmehørende rovfugle, der fremgår af bilag 1 til fugleholds bekendtgørelsen. Dispensationspraksis er meget restriktiv, da der ifølge bekendtgørelsen, og som nævnt forarbejderne til kun kan dispenseres i "særlige tilfælde".

Det fremgår af fugleholds bekendtgørelsen, at bekendtgørelsen ikke omfatter zoologiske haver, der modtager statstilskud, jf. lov nr. 255 af 12. april 2000 om statstilskud til zoologiske anlæg, eller er offentligt ejede. Det betyder, at der ikke skal søges om tilladelse efter fugleholds bekendtgørelsen til hold af rovfugle og ugler i disse anlæg. Private zoologiske anlæg har efter de gældende regler ikke denne mulighed, men skal søge om tilladelse efter fugleholds bekendtgørelsen til hold af rovfugle og ugler.

Alle zoologiske haver skal være godkendt af Fødevarestyrelsen efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1397 af 2. december 2015 om zoologiske haver, der bl.a. stiller krav til udformningen af anlægget, sikkerhed og smitterisiko m.v.

2.2.1.2 Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Regeringen og Dansk Folkeparti er enige om, at der er behov for, at fugleholds bekendtgørelsen ændres på to nærmere bestemte punkter.

For det første ønskes de privatejede zoologiske anlæg, der er godkendt, jf. Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 1397 af 2. december 2015 om zoologiske haver m.v., sidestillet med de offentligt støttede eller ejede zoologiske anlæg, der er undtaget fra reglerne i fugleholds bekendtgørelsen. Herved kan de godkendte, privatejede zoologiske anlæg få mulighed for at etablere hold af hjemmehørende rovfugle eller ugler, uanset at de er opført på bilag 1 i bekendtgørelsen, såfremt de ønsker det.

For det andet ønskes der givet mulighed for, at falkonerer, der ønsker at anvende deres rovfugle til jagt eller til regulering, jf. Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 1072 af 27. august 2018 om jagt og regulering ved brug af rovfugle, kan etablere et nyt hold af en eller flere hjemmehørende rovfugle, såfremt de ønsker det.

Endelig ønskes mulighed for at forenkle de gældende regler med henblik på at muliggøre en hurtigere og mere smidig sagsbehandling.

På baggrund af de ovenfor nævnte bemærkninger til lov om jagt og vildtforvaltning er det Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at de to ønskede ændringer af fugleholds bekendtgørelsen kræver en ændring af lov om jagt og vildtforvaltning, og at de ønskede ændringer kan ske ved at udvide miljø- og fødevareministerens nuværende bemyndigelse i lovens § 6, stk. 1, til bl.a. at fastsætte regler om hold af hjemmehørende rovfugle og ugler.

2.2.1.3 Den foreslåede ordning

Der foreslås derfor med lovforslagets § 2 en ændring af bemyndigelsen i jagt og vildtforvaltningslovens § 6, stk. 1, til at fastsætte regler om hold af fugle.

Den foreslåede lovændring vil give hjemmel til, at ministeren kan ændre fugleholds bekendtgørelsen, så der åbnes for en begrænset udvidelse af adgangen til at etablere nye hold af hjemmehørende rovfugle og ugler opført på fugleholds bekendtgørelsens bilag 1.

Med den foreslåede ændring af bemyndigelsen i lov om jagt og vildtforvaltning får miljø- og fødevareministeren mulighed for at ændre fugleholds bekendtgørelsen således, at der kan ske en

ligestilling af de private zoologiske anlæg, der er godkendt efter Fødevarestyrelsens bekendtgørelse herom, med de offentligt ejede eller støttede anlæg ved at undtage de private anlæg fra reglerne i fugleholds bekendtgørelsen på lige fod med de offentligt støttede eller ejede anlæg.

Der er for tiden 34 private, zoologiske anlæg, der er godkendt efter Fødevarestyrelsens bekendtgørelse herom. Det forventes, at det kun vil være et meget begrænset antal private anlæg, der vil have interesse i at holde rovfugle eller ugler.

Tillige vil fugleholds bekendtgørelsen kunne ændres således, at de falkonerer, der efter bekendtgørelsen om jagt og regulering ved brug af rovfugle har opnået ret til at udøve jagt eller regulering af skadevoldende vildt med brug af rovfugle, får adgang til at etablere nye hold af rovfugle, der er opdrættet i mindst 2. generation. Da træning af rovfugle til jagtformål eller til regulering af skadevoldende vildt kræver en omfattende træningsindsats året rundt, forventes det, at der vil blive tale om et meget begrænset antal nye hold af rovfugle.

Ophævelsen af kravet i fugleholds bekendtgørelsen om forudgående tilladelse til nye hold af hjemmehørende rovfugle for såvel de godkendte, private zoologiske anlæg som falkonerer, der udøver jagt eller regulering med brug af rovfugle vil muliggøre hold af hjemmehørende rovfugle og ugler, der er opdrættet i mindst 2. generation, dvs. fugle der er opdrættet i fangenskab i mindst 2. generation, når såvel fuglen som begge forældre-fugle er æglagt og opvokset i fangenskab. Da de i Danmark hjemmehørende rovfugle, jf. bilag 1 til fugleholds bekendtgørelsen, tillige er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996, vil det fortsat kræve tilladelse at handle med og anskaffe sig en hjemmehørende rovfugl. Der udstedes kun et certifikat, såfremt det er dokumenteret, at fuglen er opdrættet i fangenskab i mindst 2. generation.

Bemyndigelsen giver endvidere mulighed for at forenkle reglerne i fugleholds bekendtgørelsen, så der skabes mulighed for, at Miljøstyrelsen kan etablere en hurtigere og mere smidig sagsbehandling af spørgsmål om hold af hjemmehørende rovfugle og ugler, jf. bilag 1 til fugleholds bekendtgørelsen.

2.3 *Straffeloven*

2.3.1 *Gældende ret*

Straffeloven indeholder i dag ikke særlige bestemmelser om handel med truede arter eller produkter af truede arter.

Handel med truede arter og produkter af truede arter vil kunne være strafbart i medfør af § 10 i Miljø- og Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES), som er udstedt med hjemmel i naturbeskyttelsesloven. Overtrædelser af bekendtgørelsen straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.3.2 *Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Det foreslås at indføre en bestemmelse i straffeloven, hvorefter handel med truede arter og produkter af truede arter under særligt skærpende omstændigheder kan straffes med fængsel indtil 6 år. Bestemmelsen tilsigtes anvendt i de særligt grove tilfælde af handel med truede arter og produkter af truede arter, der har en sådan strafværdighed, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for miljølovgivningen.

Strafferammer i særlovgivningen bør som hovedregel ikke overstige fængsel i 2 år. På den baggrund foreslås det, at strafsøkærpelsen med fængsel indtil 6 år for handel med truede arter og produkter af truede arter udmøntes i en ny bestemmelse i straffeloven.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes en ny bestemmelse i straffeloven, hvorefter den, som under særligt skærpene omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af lovgivningen om handel med vilde dyr og planter straffes med fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpene omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor overtrædelsen er af systematisk eller organiseret karakter, og der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller overtrædelsen har haft et betydeligt omfang.

Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke en udvidelse af det strafbare område for handel med truede arter og produkter af truede arter. Bestemmelsen er alene en overbygning til den gældende strafbestemmelse i § 10 i bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES), som skal give mulighed for en straf som ligger ud over de 2 års fængsel, som er hjemlet i bekendtgørelsen.

Kravet om særligt skærpene omstændigheder indebærer, at overtrædelsen skal have en særlig grov beskaffenhed. Vurderingen af, om der foreligger særligt skærpene omstændigheder, beror på en samlet vurdering, hvori der kan indgå en række faktorer. Der henvises i den forbindelse til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3.

En strafferamme på 6 år for handel med truede arter og produkter af truede arter vil i øvrigt medføre, at politiet i sager, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse, får adgang til flere efterforskningskridt, herunder adgang til at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden efter bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 71.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, om ændring af naturbeskyttelseslovens § 29 giver kommunalbestyrelsen mulighed for efter behov at fastsætte lokale forskrifter om forbud mod sejlads i badesæsonen med visse hurtigsejlende fartøjer som vandscootere og lign. samt speedbåde ved områder, der er udlagt til badeformål i kommuneplanen.

Ordningen er frivillig for kommunerne og indebærer ikke øgede omkostninger for staten og regionerne.

Lovforslagets § 1, nr. 3, om at hæve strafferammen i naturbeskyttelsesloven for overtrædelse af regler om forbud mod handel med truede dyr og planter og produkter heraf, hvis der er tale om grov eller gentagen ulovlig handel, vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser.

Lovforslagets § 2 om ændring af bemyndigelsen i jagt og vildtforvaltningslovens § 6 forventes udmøntet ved en ændring af bekendtgørelse om hold af fugle i fangenskab, så godkendte, private zoologiske anlæg undtages fra reglerne om hold af fugle i fangenskab, jf. Miljø- og Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 848 af 27. juni 2018, og falkonerer, der ønsker at anvende hjemmehørende rovfugle til jagt eller til regulering får mulighed for at få dispensation fra bekendtgørelsen, så det bliver muligt at etablere hold af hjemmehørende rovfugle, jf. bekendtgørelsens bilag 1.

Det forventes, at de nye muligheder for falkonerer vil medføre meget begrænsede merudgifter til Miljøstyrelsens sagsbehandling af ansøgninger om dispensation. Disse omkostninger vil blive afholdt af jagttegnsmidlerne. Bemyndigelsen giver endvidere mulighed for gennem en regelforenkling at erstatte dispensationsordningen med f.eks. en anmeldeordning, hvilket vil begrænse udgifter til sagsbehandling.

Forslagets § 3 om ændring af straffeloven forventes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Det bemærkes, at den foreslåede ændring var en del af finansloven for 2018. Henset til omfanget af de udgifter, som ændringen vurderes at ville medføre, er der ikke på finansloven for 2018 afsat midler til at finansiere den foreslåede ændring.

Udgifterne som følge af ændringen af straffeloven afholdes således inden for den eksisterende økonomiske ramme.

Lovforslaget har ikke offentlige implementeringskonsekvenser. De foreslåede regler er digitaliseringsklare og fastsætter hjemmel til udstedelse af regler, der i forslaget § 1, nr. 1, bemyndiger kommunerne til at vedtage forskrifter om forbud mod sejlads med visse hurtigsejlende fartøjer ved områder udlagt til badeformål. Forskrifterne kan offentliggøres udelukkende digitalt på kommunens hjemmeside, ligesom der indsættes en bemyndigelse til at fastsætte regler om, at også forudgående inddragelse af offentligheden ved udarbejdelsen af forskrifterne kan ske ved udelukkende digital annoncering.

I forhold til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2 vedrørende ændring af jagt og vildtforvaltningslovens § 6 følger det allerede af den gældende § 52 c, at der kan fastsættes regler, hvorefter ansøgninger om dispensation skal indgives elektronisk (mail eller evt. i et særligt digitalt system). Der er ikke i dag krav om, at ansøgninger skal indsendes elektronisk. Udfyldelse af en ansøgning kræver normalt ikke professionel hjælp. Der bliver stillet klare krav til oplysninger om fugles herkomst m.v. i den kommende bekendtgørelse om fuglehold.

Overordnet lever den foreslåede lovgivning op til kravene til digitaliseringsklar lovgivning. Der vil ved udmøntning af bemyndigelsen vedrørende hold af fugle være fokus på, at anvendelse af skønsmæssige afgørelser i givet fald skal begrænses til det nødvendige. De foreslåede bestemmelser giver principielt mulighed for at indføre generelle regler og f.eks. en anmeldeordning, hvis dette viser sig hensigtsmæssigt.

Det vil blive overvejet i det videre forløb, om og i givet fald hvornår der eventuelt skal stilles krav om digitale ansøgninger og sagsbehandling.

Lovforslagets § 3 vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget og en udnyttelse af de foreslåede bemyndigelser vurderes ikke at have kvantificerbare konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslagets § 1, nr. 1, om fastsættelse af en hjemmel til at kommunerne kan begrænse sejlads med visse hurtigsejlende fartøjer som vandscooter og speedbåde ved områder udlagt til badeformål i

badesæsonen indebærer ikke et forbud mod sejlads, men at kommunerne, hvis de ønsker det, kan begrænse sejladsen af hensyn til badegæster og små fritidsfartøjer ved de mest besøgte badestrande i sæsonen på steder og tidspunkter, hvor der erfaringsmæssigt er særligt mange besøgende.

Vandscootere vil fortsat kunne sejle ud fra kysten, og speedbåde vil fortsat kunne sejle i områder, hvor kommunalbestyrelsen eller politiet ikke har fastsat begrænsninger for sejladsen. Det vurderes således, at en udnyttelse af bemyndigelsen ikke vil have konsekvenser for markedet for vandscootere og speedbåde.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 4, der bemyndiger miljø- og fødevareministeren til at hæve strafferammen i naturbeskyttelsesloven for visse grove overtrædelser af reglerne om handel med udryddelsestruede dyr og planter samt dele og produkter heraf (CITES) medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Den foreslåede hjemmel i lovforslagets § 3 til at fastsætte regler, der giver henholdsvis godkendte, private zoologiske anlæg og falkonerer, der anvender rovfugle til jagt og regulering, mulighed for at etablere hold af hjemmehørende rovfugle forventes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

De private, zoologiske anlæg har ikke efter de gældende regler og administrativ praksis kunnet få dispensation til hold af hjemmehørende rovfugle, og har derfor ikke ansøgt om det. Med den kommende ordning, skal disse anlæg ikke søge om dispensation fra fugleholds bekendtgørelsen, da de helt undtages fra de gældende regler om hold af fugle i fangenskab og dermed fra krav om dispensation.

Det forventes, at der vil være et meget begrænset antal falkonerer, der i fremtiden ønsker at etablere et nyt hold af en hjemmehørende rovfugleart. De vil i så fald på den ene side skulle søge Miljøstyrelsen om en dispensation hertil, hvilket normalt sker elektronisk, men på den anden side vil det nye hold af en hjemmehørende rovfugl åbne mulighed for, at falkoneren kan fremvise fuglen for publikum eller anvende fuglen til regulering af skadegørende vildt, hvis det ønskes.

Lovforslagets § 3 vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Agil erhvervsrettet lovgivning

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at en bedømmelse af lovforslaget i forhold til de 5 principper ikke er relevant.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgere.

Med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2 om ændring af bemyndigelsen i § 6 i jagt og vildtforvaltningsloven, der bl.a. skal muliggøre, at falkonerer kan etablere nye hold af hjemmehørende rovfugle videreføres det gældende krav om indsendelse af ansøgning om dispensation, jf. bekendtgørelse om hold af fugle i fangenskab, indtil det eventuelt erstattes af en enklere ordning, f.eks. en anmeldeordning.

6. Miljømæssige konsekvenser

Efter naturbeskyttelseslovens formålsbestemmelse i lovens § 1 skal loven særligt medvirke til bl.a. at give befolkningen adgang til at færdes og opholde sig i naturen samt forbedre mulighederne for friluftslivet. Lovforslagets § 1, nr. 1, understøtter dette formål ved at medvirke til, at offentligheden kan bade og sejle ved badestrande uden risiko for påsejling og uden de støjgener, som der er risiko for ved sejlads med hurtigsejlende fartøjer som vandscootere, jetski og visse speedbåde.

Lovforslagets § 1, nr. 4, om fastsættelse af en højere strafferamme for grove overtrædelser af regler om handel med dyr og planter samt dele og produkter heraf (CITES) og lovforslagets § 3 om en selvstændig bestemmelse i straffeloven om straf for handel med truede arter og produkter af truede arter under særligt skærpene omstændigheder forventes at kunne få positive, miljømæssige konsekvenser ved at bidrage til at begrænse ulovlig handel med udryddelsestruede dyr og planter samt dele og produkter heraf.

Lovforslagets § 2 vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser, idet muligheden for i begrænset omfang at etablere hold af hjemmehørende rovfugle alene vedrører rovfugle, der er æglagt og opdrættet i fangenskab i mindst 2. generation. Det vurderes endvidere, at risikoen for såkaldt faunaforurening på grund af en bortfløjn rovfugl er minimal, ligesom risikoen for ulovlig indsamling af rovfugle i naturen ikke vurderes at blive forøget som følge af lovændringen.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer ikke EU-ret og vurderes ikke at være i strid med EU-retten.

I lovforslagets § 1, nr. 1, om kommunalbestyrelsens mulighed for i lokalt fastsatte forskrifter at forbyde eller begrænse sejlads med vandscootere og lignende og visse speedbåde ved visse udlagte badestrande i en afgrænset periode om året vurderes ikke at være i strid med EU-retten.

Såfremt kommunalbestyrelserne udnytter lovforslagets bemyndigelse i et sådant omfang, at dette kan udgøre en ulovlig teknisk handlingshindring i strid med TEUF artikel 34, kan dette retfærdiggøres efter TEUF artikel 36, da et forbud mod sejlads med vandscootere eller lignende er begrundet i hensynet til den offentlige orden og sikkerhed.

Det bemærkes i den forbindelse, at der i lovforslaget er taget højde for, at kommunalbestyrelsernes bemyndigelse til gennem lokale forskrifter at forbyde sejlads med vandscootere og lignende i visse områder begrænses til alene at omfatte områder, som i en kommuneplan er særligt udlagt til badeformål, og hvor der i badesæsonen erfaringsmæssigt er mange badende, kano- og kajakroere eller andre småfartøjer ved det pågældende badeområde. Det forudsættes herved, at kommunalbestyrelsen alene fastsætter lokale forskrifter for så vidt angår områder, hvor det ud fra en konkret vurdering af forholdene ved det pågældende badeområde vurderes nødvendigt af hensyn til den offentlige orden og sikkerhed. Herved sikres det samtidig, at der fortsat vil være en tilstrækkelig adgang til at isætte en vandscooter mv. med henblik på at sejle de 300 meter vinkelret ud fra kysten, hvor sejladsen kan foregå.

Lovforslagets § 1, nr. 4, om forhøjelse af strafferammen for overtrædelse af bestemmelser i EU's forordning om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed og de hertil knyttede kommissionsforordninger, jf. Miljø- og Fødevarerministeriets bekendtgørelse om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (Washingtonkonventionen/CITES) støtter op om EU's handlingsplan mod ulovlig handel med vilde dyr og planter. Handlingsplanen indeholder bl.a. en anbefaling om, at strafferammen for ulovlig handel med truede dyr og planter bør være mindst 4 år.

Tilsvarende gælder for lovforslagets § 3 om ændring af straffeloven.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3 om ændring af bemyndigelsen i § 6 i jagt og vildtforvaltningsloven med henblik på at tilvejebringe hjemmel til at lempe reglerne om hold af hjemmehørende rovfugle og ugler vurderes ikke at være i strid med EU-retten.

Ifølge artikel 5, litra e i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fuglebeskyttelsesdirektivet), har medlemsstaterne bl.a. pligt til at fastsætte forbud mod besiddelse af fugle af arter, som det ikke er tilladt at jage og indfange.

Fuglebeskyttelsesdirektivet vedrører beskyttelse af alle de fuglearter, som i vild tilstand har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, hvor traktaten finder anvendelse, jf. artikel 1. Fuglebeskyttelsesdirektivet finder imidlertid ikke anvendelse på eksemplarer af fugle, der er født og opvokset i fangenskab. Fuglebeskyttelsesdirektivet er således ikke til hinder for besiddelse af sådanne fugle. Dette fremgår af EU-Domstolens dom af 8. februar 1996 i sag -149/94, Didier Vergy.

Forslaget vedrører muligheden for etablering af hold af hjemmehørende rovfugle og ugler opført på bilag 1 til fugleholds bekendtgørelsen, jf. Miljø- og Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 848 af 7. juni 2016 om hold af fugle i fangenskab. Forslaget vedrører alene fugle, der er opdrættet i fangenskab i mindst 2. generation, og der er således ikke tale om vilde fugle.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den XX. september 2018 til den XXX oktober 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

.....

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Kommuner og regioner: Ingen	Staten: ja beskedne udgifter til at behandle ansøgninger fra falkonerer, som vil blive afholdt af jagttegnsmidlerne ellers ingen af betydning
Implementeringsmæssige konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Kommuner og regioner: Ingen	Staten: ja et beskedent øget antal ansøgninger fra falkonerer
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for	Ingen	Ingen

erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	<p>§ 1, nr. 1: sikrer rekreative hensyn til befolkningen og formindsker støj</p> <p>§ 1, nr. 4, og § 3 om forhøjelse af strafferammen for CITES-overtrædelser forventes at kunne få positive, miljømæssige konsekvenser ved at bidrage til at begrænse ulovlig handel med udryddelsestruede dyr og planter samt dele og produkter heraf.</p> <p>Øvrige: ingen</p>	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>§ 1, nr. 1, om lokale forskrifter for sejlads med visse hurtigsejlende fartøjer vurderes ikke at stride mod Indre Markeds-reglerne i TEUF artikel 34 og 36.</p> <p>§ 1, nr. 4, og § 3 om forhøjelse af strafferammen for CITES-overtrædelser støtter op om EU-handlingsplanen på området.</p> <p>§ 2 om hold af rovfugle regulerer et område, der ligger uden for fuglebeskyttelsesdirektivet</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU -regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende bestemmelse i § 29 i lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1122 af 3. september 2018, indeholder hjemmel for miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler, hvorefter

ikkeerhvervsmæssig sejlads og anden færdsel på søterritoriet forbydes helt eller delvis. Tilsvarende gælder for vandløb og søer, hvis en kommunalbestyrelse anmoder om det.

Med hjemmel i denne bestemmelse er der udstedet bekendtgørelse nr. 23 af 6. januar 2012 om regulering af ikke-erhvervsmæssig sejlads på søterritoriet (vandscooterbekendtgørelsen). Udover et forbud mod sejlads i visse nærmere angivne områdetyper indeholder bekendtgørelsen et forbud mod sejlads med vandscootere inden for 300 meter fra kystlinjen. Det er dog tilladt at sætte fartøjet i vandet fra kysten eller fra havne, medmindre andet følger af anden regulering. Sejladsen skal inden for 300 meter fra kystlinjen foregå med en hastighed på maksimalt 5 knob vinkelret på kystlinjen, og der må alene foretages direkte gennemsejling af 300 meter zonen.

Der er ikke hjemmel i naturbeskyttelsesloven i dag til at kommunalbestyrelsen kan fastsætte lokale forskrifter om regulering af sejlads på havet.

Det foreslås med bestemmelsen i § 29, stk. 3, at kommunalbestyrelsen får hjemmel til at vedtage forskrifter, der helt eller delvis forbyder ikke-erhvervsmæssig sejlads på havet med visse hurtigsejlende fartøjer i badesæsonen ved områder, som i en kommuneplan er udlagt til badeformål. Kommunale forskrifter kan fastsættes for hele eller dele af badesæsonen ved områder, som i en kommuneplan er udlagt til badeformål, og hvor der i badesæsonen erfaringsmæssigt er mange badende, kano- og kajakroere eller andre småfartøjer ved det pågældende badeområde.

De områder, hvor der kan fastsættes helt eller delvis forbud, er områder, der er udlagt til badeformål i en kommuneplan. Det fremgår således af § 11 a, nr. 8, i planloven (lovbekendtgørelse nr. 287 af 16. april 2018), at kommuneplanerne skal indeholde retningslinjer for beliggenheden af arealer til fritidsformål, herunder kolonihaveområder og andre rekreative områder. Ifølge planlovens § 11 a, nr. 19 skal retningslinjerne omfatte anvendelsen af vandløb, søer og kystvande.

Der kan ikke fastsættes forskrifter, der rækker ud over en 300 meterzone fra kysten.

Kommunalbestyrelsen kan først udstede en lokal forskrift, når miljø- og fødevareministeren har udstedt en bekendtgørelse efter stk. 5 med de nærmere regler herom. Der henvises herom til bemærkningerne nedenfor.

Det foreslås endvidere i § 29, stk. 4, at kommunalbestyrelsen skal offentliggøre de forskrifter om forbud mod sejlads med visse hurtigsejlende fartøjer, som kommunalbestyrelsen har vedtaget efter stk. 3. Det foreslås endvidere, at offentliggørelsen om forbud kan ske udelukkende digitalt, f.eks. på kommunens hjemmeside.

Det foreslås endelig med bestemmelsen i § 29, stk. 5, at miljø- og fødevareministeren får bemyndigelse til at udstede en bekendtgørelse, der fastsætter de nærmere regler for adgangen til at vedtage lokale forskrifter om forbud mod sejlads med hurtigsejlende fartøjer, herunder om disses indhold, forudgående inddragelse af politiet og offentligheden og evt. skiltning m.v.

Efter den foreslåede bestemmelse kan de kommunale forskrifter gælde i badesæsonen.

Der forventes derfor i en kommende bekendtgørelse fastsat regler, der nærmere fastlægger, hvad der skal forstås ved badesæsonen. For nærværende forventes der fastsat regler, hvorefter der med badesæsonen skal forstås perioden fra 1. juni til 1. september, dog således at kommunalbestyrelsen kan forlænge perioden til den 15. september. Dette svarer til definitionen af samme begreb i Miljø- og

Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 917 af 27. juni 2016 om badevand og badeområder. Kommunalbestyrelsens tilsyn med badevandskvalitet finder også sted på disse kyststrækninger.

Der vil endvidere med hjemmel i den foreslåede bestemmelse skulle fastsættes regler, der afgrænser, hvilke hurtigsejlende fartøjer, der skal kunne omfattes af et forbud, alt afhængigt af, hvad der vurderes behov for til enhver tid.

Der forventes for nærværende fastsat regler, hvorefter forbuddet mod sejlads skal kunne gælde vandscootere m.v., som de er defineret i vandscooterbekendtgørelsen, jf. ovenfor, og for visse speedbåde, som de er defineret i regler om lovgivningen om sikkerhed til søs, dvs. for tiden i bekendtgørelse nr. 1724 af 18. december 2017 om beviskrav til førere af visse motordrevne fritidsfartøjer med en skroglængde under 15 meter (speedbådsførerbekendtgørelsen).

De enkelte kommunalbestyrelser må vurdere, hvornår og hvor der erfaringsmæssigt er behov for et forbud, dvs. om det er hele badesæsonen eller i nogle bestemte uger og på de kyststrækninger, hvor der erfaringsmæssigt er mange badende og små fritidssejlere som f.eks. kanoer og kajaker og andre småbåde.

Der forventes således fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen kun kan fastsætte lokale forskrifter for så vidt angår områder og periode, hvor kommunalbestyrelsen ud fra en konkret vurdering af forholdene ved det pågældende badeområde finder det nødvendigt af hensyn til friluftslivet.

Som nævnt i bemærkningerne til § 29, stk. 3, kan der ikke fastsættes forskrifter, der regulerer sejladsen udover en 300 meterzone fra kysten. Dette forventes ligeledes præciseret i den kommende bekendtgørelse.

Den foreslåede bemyndigelse giver ligeledes mulighed for at fastsætte regler om forudgående inddragelse af politiet og offentligheden, høringsfrister og lign.

Der forventes bl.a. fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen skal inddrage politiet, inden beslutningen om udstedelse af en forskrift med sejladsforbud træffes. Denne høring af politiet skal sikre, at der etableres en dialog mellem de to myndigheder bl.a. med henblik på at undgå en uhensigtsmæssig dobbeltregulering på området. Som nævnt i de almindelige bemærkninger har politiet således i medfør af ordensbekendtgørelsens § 14, stk. 3, en adgang til at udstede regler om bl. a. sejladsforbud. Denne adgang er udnyttet i flere politikredse.

Der forventes ligeledes fastsat regler om gennemførelse af en offentlig høring over et udkast til forskrift, høringsfrister o.lign.

Der kan ligeledes fastsættes regler med det formål at sikre offentlighedens kendskab til et sejladsforbud og dets udstrækning. Det kan f.eks. være i form af et krav om skiltning eller anden fysisk markering ved badeområdet. Herudover vil der kunne fastsættes regler om, at en kommunal forskrift skal indeholde et kortbilag, der tydeligt viser, hvor forbuddet er gældende. De videre overvejelser om, hvorvidt og i givet fald hvilke regler der bør fastsættes, er endnu ikke afsluttet.

Til nr. 2

Den gældende bestemmelse i § 29, stk. 1 og 2, bemyndiger miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler, hvorefter bl.a. ikke-erhvervsmæssig sejlads og anden færdsel på søterritoriet og efter anmodning fra vedkommende kommunalbestyrelser på vandløb og søer forbydes helt eller delvis.

§ 29, stk. 3, indeholder i dag hjemmel til, at de regler, som miljø- og fødevareministeren fastsætter i medfør af § 29, stk. 1 og 2, tillige kan indeholde regler om, at inddragelse af offentligheden kan ske udelukkende ved digital annoncering.

Det foreslås, at bemyndigelsen udvides til også at gælde for regler, der udstedes med hjemmel i den foreslåede nye stk. 5. I forlængelse af regler med krav om forudgående inddragelse af offentligheden vedrørende et udkast til en kommunal forskrift om sejladsforbud får miljø- og fødevareministeren herved mulighed for at fastsætte, at en sådan høring kan ske udelukkende ved digital annoncering.

Til nr. 3

Den gældende § 89, stk. 3, 1. pkt. indeholder en hjemmel til, at der i regler, der udstedes med hjemmel i loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne og bestemmelser i forordninger. Der er derimod ikke sikker hjemmel til at fastsætte regler om straf for overtrædelse af lokale forskrifter, der udstedes af kommunalbestyrelsen.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen præciseres, således at der i de foreslåede regler om adgang til at vedtage lokale forskrifter om forbud mod visse hurtigsejlende fartøjer i badesæsonen (lovforslagets § 1, nr. 1), kan fastsættes bestemmelser om, at kommunalbestyrelsen i en lokal forskrift kan fastsætte regler om straf for overtrædelse af forskriften.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler, hvorefter strafferammen ikke kan overstige bøde. Dette svarer til den gældende strafferamme for overtrædelse af vandscooterbekendtgørelsen.

Til nr. 4

Den gældende bestemmelse i § 89, stk. 3, i naturbeskyttelsesloven, indeholder hjemmel til, at der i regler, der udstedes efter loven, kan fastsættes bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller for overtrædelse af bestemmelser i forordninger omfattet af § 71, stk. 3. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år, hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på de interesser, som loven tilsigter at beskytte eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Handel med truede dyr og planter samt dele og produkter heraf, der er ulovlig ifølge CITES, er i dag strafbelagt efter Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES) med en strafferamme på op til et års fængsel under skærpende omstændigheder, jf. ovenfor.

CITES (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) er en international konvention til kontrol af handlen, herunder over landegrænser, med vilde dyr og planter. I Danmark er CITES-bestemmelserne gennemført via en fælles EU-lovgivning, som består af flere forordninger. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger herom.

Det følger af forordningerne, at handel med og ind- og udførsel af de omfattede dyr og planter kræver en særlig tilladelse eller certifikat. For visse arter er enhver handel forbudt.

Eksempler på overtrædelse af reglerne kan f.eks. være handel med og import eller eksport af dyr og planter eller produkter heraf, omfattet af forordningen, der sker i strid med forordningens forbud. Det samme gælder, hvis handel med videre sker uden en foreskrevet tilladelse eller certifikat eller i strid med vilkår i en tilladelse. Det kan være afgivelse af urigtige oplysninger.

Den gældende strafferamme er lavere end det er tilfældet i en række andre europæiske lande, f.eks. Finland, Sverige, Norge, Tyskland og Holland.

Til sammenligning er strafferammen i Finland 7 år, Norge 6 år, i Sverige 4 år og i Tyskland 3-5 år afhængigt af, om der er tale om mindre truede arter eller de mest truede arter.

I Danmark har der kun været enkelte af de skete overtrædelser, der førte til store bøder. Ved at have en meget lavere strafferamme for denne type kriminalitet er der risiko for, at Danmark kan blive hjemsted for ulovlig handel med truede dyr og planter i Europa.

Med den foreslåede ændring af lovens § 89, stk. 3, 3. pkt., bemyndiges ministeren derfor til at fastsætte regler, hvorefter strafferammen for overtrædelse af bestemmelser i EU's forordning om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed og de dertil knyttede kommissionsforordninger kan stige til fængsel i indtil 2 år. Det skal fortsat være tale om overtrædelser, der er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, ligesom der enten skal være forvoldt skade eller fare herfor, eller der skal være opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller for andre, herunder ved besparelser.

En højere strafferamme for overtrædelse af reglerne om forbud mod handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter i naturbeskyttelseslovgivningen indebærer, sammen med den foreslåede ændring af straffeloven i lovforslagets § 3, at strafferammen for denne type af overtrædelser kan bringes på niveau med andre europæiske lande, således at der ikke er risiko for, at Danmark som følge af lavere straf bliver transitland for denne handel.

Den foreslåede strafsikring fra 1 til 2 år i naturbeskyttelseslovgivningen tænkes at finde anvendelse i tilfælde, hvor der er tale om skærpene omstændigheder som grov eller gentagen organiseret handel.

Til § 2

Til nr. 1

Den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1, nr. 1, i lov om jagt og vildtforvaltning bemyndiger miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om hold af vildt. Bemyndigelsen er udnyttet med Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 848 af 27. juni 2016 om hold af fugle i fangenskab ("Fugleholds bekendtgørelsen"). Bekendtgørelsen er endvidere udstedt i medfør af § 30, stk. 1, i naturbeskyttelsesloven.

Det følger af § 3 i fugleholds bekendtgørelsen, at rovfugle og ugler af de arter, som fremgår af bilag 1 til bekendtgørelsen, ikke må holdes i fangenskab, og at Miljøstyrelsen i særlige tilfælde kan gøre undtagelse herfra. Miljøstyrelsen kan kun meddele dispensation, hvis styrelsen finder det godtgjort, at fuglene er opdrættet i fangenskab i mindst 2. generation. Fuglene skal bl.a. være mærkede, og der kan udtages prøver af fuglene. Dispensationspraksis er meget restriktiv.

Det foreslås, at der indsættes en tilføjelse til bemyndigelsen i § 6, stk. 1, nr. 1, i lov om jagt- og vildtforvaltning, hvorefter der vedrørende regler om hold af vildt kan fastsættes regler om rovfugle og ugler. Om baggrunden herfor henvises til afsnit 2.2.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen skal give hjemmel til, at ministeren kan ændre fugleholdsbekendtgørelsen, så der åbnes for en begrænset udvidelse af adgangen til at etablere hold af hjemmehørende rovfugle og ugler opført på fugleholdsbekendtgørelsens bilag 1.

Bemyndigelsen forventes anvendt til at gennemføre en ligestilling af de private zoologiske anlæg, der er godkendt efter Miljø- og Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 1397 af 2. december 2012 om zoologiske haver m.v., med de offentligt ejede eller støttede anlæg ved at undtage de private anlæg fra reglerne i fugleholdsbekendtgørelsen på lige fod med de offentligt støttede eller ejede anlæg. Dette vil muliggøre nye hold af hjemmehørende rovfugle og ugler, uden at det private zoologiske anlæg forudgående skal søge Miljøstyrelsen om dispensation hertil.

Hold af hjemmehørende rovfugle eller ugler i såvel de offentligt ejede eller støttede anlæg som i godkendte, privat anlæg vil fortsat være omfattet af reglerne i Miljø- og Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES).

Det bemærkes for god ordens skyld, at en undtagelse for private zoologiske haver fra fugleholdsbekendtgørelsen for etablering af nye hold af ikke hjemmehørende arter ikke kræver en lovændring, idet naturbeskyttelsesloven allerede indeholder hjemmel hertil.

Bemyndigelsen forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler, hvorefter de falkonerer, der efter Miljø- og Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 1072 af 27. august 2018 om jagt og regulering ved brug af rovfugle, har opnået ret til at udøve jagt eller regulering af skadevoldende vildt med brug af rovfugle, får adgang til at etablere nye hold af hjemmehørende rovfugle, der er opdrættet i mindst 2. generation.

I overvejelserne om den konkrete udformning af de nærmere regler herom vil det indgå, at der skal etableres et regelværk, der er klart og enkelt at administrere og samtidig giver den nødvendige beskyttelse. Der er således endnu ikke taget stilling til, hvorvidt der fastsættes generelle regler, en anmeldeordning eller en dispensationsordning.

Hold af hjemmehørende rovfugle eller ugler i såvel de offentligt ejede eller støttede anlæg som i godkendte, privat anlæg samt falkonerers adgang til hold af hjemmehørende rovfugle vil fortsat være omfattet af Bilag A til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996, hvorefter dokumentation blandt andet for opdræt i fangenskab i 2. generation skal dokumenteres, for at Miljøstyrelsen kan udstede certifikat.

Bemyndigelsen giver endvidere mulighed for at forenkle reglerne i fugleholdsbekendtgørelsen, så der skabes mulighed for, at der kan etableres en hurtigere og mere smidig sagsbehandling af spørgsmål om hold af hjemmehørende rovfugle og ugler, jf. bilag 1 til fugleholdsbekendtgørelsen. Dette kunne f.eks. ske ved at erstatte den nugældende dispensationsordning med en anmeldeordning, eller på anden vis.

Den foreslåede bestemmelse er en overbygning til straffebestemmelsen i § 10 i bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES). Der henvises i den forbindelse til punkt 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Forslaget indebærer ikke en udvidelse af det strafbare område for handel med truede arter og produkter af truede arter efter bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES), men indebærer, at overtrædelser af lovgivningen om handel med vilde dyr og planter under særligt skærpende omstændigheder straffes med fængsel indtil 6 år.

Særligt skærpende omstændigheder kan navnlig være tilfælde, hvor der er tale om systematisk eller organiseret ulovlig handel med truede arter eller produkter af truede arter, og hvor der er opnået eller tilsigtet en betydelig vinding, eller hvor overtrædelserne har haft et betydeligt omfang.

Det er et krav for at kunne ifalde strafansvar efter den foreslåede bestemmelse, at der enten er tale om systematisk eller organiseret handel med truede arter eller produkter af truede arter, og at der derudover er opnået eller tilsigtet en betydelig vinding, eller at der er tale om systematisk eller organiseret handel med truede arter eller produkter af truede arter, og at overtrædelserne derudover har haft et betydeligt omfang.

Det vil afhænge af en konkret vurdering, om overtrædelserne skønnes at være af mere systematisk eller organiseret karakter. Ved vurderingen af, om der er tale om systematisk eller organiseret ulovlig handel med truede arter eller produkter af truede arter, kan forløbet og omfanget af forudgående planlægning bl.a. indgå, ligesom det kan indgå i vurderingen, om overtrædelserne er begået af flere i forening eller i øvrigt er af professionel karakter.

Ved vurderingen af, om overtrædelserne har haft et betydeligt omfang, kan det bl.a. indgå, om der er sket salg af truede arter eller produkter af truede arter til et større antal personer, eller om der i øvrigt er begået et større antal overtrædelser.

Bestemmelsen forudsættes ikke udelukkende anvendt i tilfælde, hvor strafferammen i bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES) ikke findes at være tilstrækkelig. Det forudsættes således, at den foreslåede bestemmelse i § 196 a skal anvendes i tilfælde, hvor forholdet skønnes at være så groft, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for naturbeskyttelseslovgivningen. Dette gælder også, selvom den konkrete forskyldte straf fastsættes til mindre end fængsel i 2 år.

De øgede efterforskningsskridt, som bestemmelsen giver politiet mulighed for at anvende, kan kun bringes i anvendelse, hvis retsplejelovens betingelser for det enkelte efterforskningsskridt er opfyldt.

Det er en betingelse for at ifalde straf efter den foreslåede bestemmelse, at lovovertrædelserne er begået forsætligt.

Strafmaksimum i den foreslåede bestemmelse er fængsel indtil 6 år, og forældelsesfristen følger de almindelige regler i straffeloven om forældelse.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. marts 2019.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da hverken naturbeskyttelsesloven, lov om jagt og vildtforvaltning eller straffeloven gælder herfor.

UDKAST

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 29. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler, hvorefter ikkeerhvervsmæssig sejlads og anden færdsel på søterritoriet og efter anmodning fra vedkommende kommunalbestyrelser på vandløb og søer forbydes helt eller delvis.

Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om offentlighedens sejlads og anden færdsel på søer, der ejes af staten.

Stk. 3. I regler fastsat i medfør af stk. 1 og 2 kan ministeren fastsætte regler om, at inddragelse af offentligheden kan ske udelukkende ved digital annoncering.

§ 89. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der 1) overtræder

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

1) voldt skade på de interesser, som loven tilsigter at beskytte, jf. § 1 og § 2, eller fremkaldt fare derfor eller

2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler, der udstedes efter loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af

1. I § 29, *stk. 1*, indsættes efter *stk. 2* som nye stykker:

»*Stk. 3.* Kommunalbestyrelsen kan vedtage forskrifter, hvorefter ikkeerhvervsmæssig sejlads på havet med visse hurtigsejlende fartøjer forbydes helt eller delvis i badesæsonen ved områder, som i en kommuneplan er udlagt til badeformål.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen offentliggør vedtagne forskrifter efter *stk. 3*.

Offentliggørelsen kan ske udelukkende digitalt.

Stk. 5. Miljø- og fødevarerministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens adgang til at vedtage forskrifter efter *stk. 3*, herunder om disses indhold, inddragelse af offentligheden m.v. og evt. skiltning m.v.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 6*.

2. I § 29, *stk. 3*, der bliver *stk. 6*, ændres »*stk. 1* og *2*« til: »*stk. 1*, *2* og *5*«.

3. I § 89, *stk. 3*, *1. pkt.*, indsættes efter »bestemmelser i reglerne«: »eller forskrifter omfattet af § 29, *stk. 3*,«.

4. I § 89, *stk. 3*, indsættes som *3. pkt.*: »For overtrædelse af bestemmelser i EU's forordning om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed og de hertil knyttede kommissionsforordninger kan det dog under de omstændigheder, der er nævnt i *stk. 2*, fastsættes, at straffen kan stige

bestemmelser i reglerne eller for overtrædelse af bestemmelser i forordninger omfattet af § 71, stk. 3. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 2.

§ 6. Med henblik på at beskytte vildtet eller regulere udnyttelsen heraf kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om, herunder forbud mod

- 1) udsætning, indfangning og hold af vildt,
- 2) handel med og besiddelse af vildt og dele heraf og
- 3) indsamling af, handel med og besiddelse af æg fra fuglevildt.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om kontrol med og registrering af hold af vildt, herunder regler om, at ministeren uden retskendelse kan lade udtage prøver af individer af bestemte vildtarter.

til fængsel i indtil 2 år.«

§ 2

I lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 270 af 12. april 2018, som ændret ved § 4 i lov nr. 720 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. § 6, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »vildt,«: »herunder rovfugle og ugler,«.

§ 3

I straffeloven, jf. bekendtgørelse nr. 977 af 9. august 2017 af straffeloven, som senest ændret ved lov nr. 718 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 196 indsættes:
 - »§ 196 a. Med fængsel indtil 6 år straffes den, som under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af lovgivningen om handel med vilde dyr og planter. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor overtrædelsen er af systematisk eller organiseret karakter, og
 - 1) der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller
 - 2) overtrædelsen har haft et betydeligt omfang.«

§ 4

Loven træder i kraft den 1. marts 2019.

UDKAST